

. 164. on-line setkání skupiny Dr. Hawkinse zaměřené na vzdávání se srozumitelné v CZ a SK jazycích – 18.12.2023

. 18. prosince/decembra 2023

Na úvod – Všem přejeme takový vánoční čas, jaký si sami přejete.

On-line setkání příští pondělí – 25.12. – bude ve vánoční zkrácené podobě.

Vítáme všechny, kteří právě sledují naše 164. on-line setkání studijní skupiny Dr. Hawkinse.

Už jen tím, že jsme dotřepali svoje kostry na toto setkání, máme šanci, že se na nás něco osmózou nalepí. Tak, jak se to děje v AA nebo v jiných dvanácti krokových skupinách. Naše setkání umožňují postupné posuny z poslouchání do momentů, kdy tzv. trkne – a to naposlouchané je uplatněno v praxi, v situacích, kterými jsme karmicky přitahováni.

Díky našemu každopondělnímu on-line setkávání se, se v naší duchovní práci nacházíme v etapě, kde důrazem není již jenom „vědět“, ale stávat se tím, co se učíme. A to s pomocí naši nepřetržité duchovní zamyšlenosti. Je to mysl, která nás doveďe k nemysli. Tím se postupně posouváme do setkání, která jsou více zaměřená na vzdávání se, nebo-li přijímání toho, co je, a – toto vzdávání – je srozumitelně podané ve slovenském či českém jazyce.

Ti posluchači, kteří se připojili nedávno, mohou načerpat vědomosti z našeho archivu on-line setkání na webu hawkins.support.

Také dnešní setkání bude odrážet to, na co se Julo naladí a bude vhodné pro skupinu říci.

Na dnes přišly dvě písemné odezvy.

V jedné krátké odpovědi byla jen prosba o znova-zařazení videa s požehnáním od Dr. Hawkinse na úvod setkání. Tedy se pohodlně usaďte a Honza přesdílí toto video.

Video s požehnáním od Dr. Hawkinse:

<https://www.hawkins.support/wp-content/uploads/2022/07/DRH-pozehnani-posluchacum-hlasite-1280x720-2000.mp4>

Odezva od Borůvky

Dobré ráno Honzo ☺,
omlouvám se, že píšu na poslední chvíli.
Děkuji vám všem za celé tři roky soustavné péče o naši duchovní skupinu ☺ Julovi za neúnavné překládání díla DRH. Honzovi a Františkovi za přípravy meetů.
Jsem velmi vděčná za naši skupinu ☺
Uplatňování principů DRH mi pomáhá postupně měnit úhel pohledu na mnohé situace.
Díky Bohu ☺☺
Dříve bylo součástí úvodu každého meetu požehnání DRH, které mi pomohlo se naladit na naše setkání. Chtěla jsem požádat o opětovné vložení tohoto požehnání na úvod setkání.
Děkuji.

Gloria in excelsis Deo

Požehnané vánoční svátky nám všem.

Borůvka

Předáváme slovo Julovi.

.2.12.12. Otázka: A ako je to s 'učením sa'?

Odpoveď: S uvedomením si Skutočnosti, všetko učenie prestane. Mysel' sa stane mlíkvou. V pokoji a tichu, všetko, čo existuje, vyžaruje svoj vlastný zmysel, a pravdu, a odhaluje, že prirodzenosť existencie je ohromujúco božská. Všetko vyžaruje svoju božskú podstatu ako samotnú Existenciu. To, čo Je, a to, čo je Božské, je jedno a to isté. Z Neprejaveného vyžaruje Prejavené, ktoré je vo svojej podstate tiež Neprejavené. Nieto duality Prejaveného oproti Neprejavenému. Všetky zdanlivé rozdiely zmiznú, keď človek preklenie zdanlivosť vnímania, ktoré je svojvoľným a obmedzeným uhlom pohľadu. Je to práve zdanlivosť vnímania, ktorá vytvára dualitu. To je zakúsený fakt, nie filozofický uzáver. Filozofia môže byť užitočná, ale je to len myšľou vytváraná obdoba ku Skutočnosti, v ktorej filozofia nie je možná.

.2.12.14. Otázka: Akú hodnotu majú {teda} učenia alebo zistovania?

Odpoveď: Každý kúsok {nami pochytenej} informácie prispieva k intuitívному porozumeniu a rozpoznaniu. Pravda je {sama sebou} rozpoznaná. Predkladá sa poľu Uvedomenia, ktoré bolo {, naším dlhodobým zhromažďovaním poznatkov,} pripravené na to, aby umožnilo predloženie {pravdy}, na odhalenie samej seba. Pravda a osvietenie sa nenadobúdajú, ani sa nedosahujú. Je to stav či rozpoloženie, ktorý sa predkladá sám od seba, keď sú {na to} vhodné {karmické} podmienky.

.2.12.15. Otázka: Čo je priaznivé pre toto vyskytnutie {trknutia stavu osvietenia}?

Odpoveď: Pokorné uznanie si vlastných nedostatkov a nevedomosti má väčšiu hodnotu ako zhromaždenie všetkých faktov. Pokial' človek úplne a bezvýhradne nezakúsil prítomnosť Boha v Jeho ohromujúcej, absolútnej Všeobecnosti, je bezpečné predpokladať, že človek vlastne vie nič, a že všetky nazhromaždené takzvané vedomosti sú len neznalosťou a hrdostou. Všetko, čo v sebe tvrdí: „Ja viem“, práve týmto vyhlásením dokazuje, že je falošné, inak by to nerobilo takéto tvrdenie.

.2.12.16. **Otázka:** Prečo sú vedomosti takou zábranou {na ceste} k osvieteniu?

Odpoveď: Myšlienka „Ja viem“ nepripúšťa vrcholné uvedomenie skutočného „Ja som“. Slovo „viem“ je dualistické a predpokladá proti sebe stojace vyhrané javy, {a to} medzi odlúčeným subjektom, ‘poznávajúcim’, a niečím vonkajším, čo sa má poznať {, objektom}.

.2.12.17. **Otázka:** Takže nieto oddelenosti medzi ‘poznávajúcim’ a ‘poznaným’, nieto rozdielu medzi subjektom a objektom?

Odpoveď: To je základná chyba duality, ktorá predpokladá {svojvoľne vybratý} bod, z ktorého je pozorovanie vykonávané. Vlastne, subjektívne a objektívne, je jedno a to isté. Tvrdiť niečo iné je iba byť svojvoľným.

.2.12.18. **Otázka:** Počujeme, že ego je zábranou k trknutiu {Sebastotožnenia sa s Ja-Bytím}. Môžete to vysvetliť?

Odpoveď: Nieto takej veci, v Skutočnosti, ako je ego; je to len mylná predstava. Tvorí ho zostava ľubovoľných uhlov pohľadu, zásobovaných myšlienkovými pochodmi, a poháňaných pocitmi a emóciami. Tieto túžby {ega/všedného ja} predstavujú pripútanosti, o ktorých Budha hovoril ako o putách utrpenia. S absolútnym pokorným uznaním si vlastných nedostatkov a nevedomosti, ego sa rozpustí. Je to zbierka svojvoľných myšlienkových pochodov, ktoré nadobúdajú na sile len vďaka preceňovaniu vysokej mienky o sebe a svojich prednostiach a vďaka návyku. Ak človek upustí od preceňovania vysokej mienky o svojich myšlienkach, rozpustia sa. Všetky myšlienky sú preceňovaním vysokej mienky o sebe a svojich prednostiach. Všetky názory sú preceňovaním vysokej mienky o sebe a svojich prednostiach. Pôžitok z preceňovania vysokej mienky o sebe a svojich prednostiach je teda základom ega – odpojte ho, a ono sa zrúti. Vo vyššom stave vedomia umíkne v Božej Prítomnosti. Mať čo i len jedinú myšlienku v prítomnosti Božej Prítomnosti by nebolo v medziach uskutočnitel'ného, a ani by nebola vyhliadka priniesť {na pretras} takú výstredne prehnanú okázať.

.2.12.19. **Otázka:** Musia predsa jestvovať nejaké nástroje, ktoré pomáhajú zmierniť nadvládu ega.

Odpoveď: Vymýšľance pretrvávajú, pretože sú cené. Všimnite si, že každý má názor na všetko. Všimnite si, že všetky myšlienky sú len dogmatickým vyjadrovaním názorov. Každý je očarený svojimi vlastnými myšlienkami a nápadmi, hoci sú bezcenné.

.2.12.20. **Otázka:** Ale čo tak vážiť si vzdelanie?

Odpoveď: Vzdelanie dodáva spoľahlivosť myšlienkovým procesom, a teda aj konaniu. To je užitočné vo svete, ale nevedie to k osvieteniu. Statť sa vzdelaným je jeden ciel; stať sa osvieteným je iný cel. Mnohí sú vzdelancami, a zopár je osvietencov.

.2.12.28. Otázka: Rozumiem tomu tak, že kladiete veľký dôraz na objasnenie povahy príčinnosti.

Odpoveď: Pri pokuse o znovupospájanie {, o poskladanie,} toho, čo bolo takto pojmeno {, náhľadmi ega,} porozdeľované {a odlúčené na časti} v myšlienkových procesoch myšle, vynachádzajú sa príčinné súvislosti, na vysvetlenie toho, na čo sa teraz pozerá ako na 'vzťah'. V {ozajstnosťi} Skutočnosti jestvuje iba {všetkému hocičomu toho vlastná existencia ako toho jestvovanie ako také; jestvuje iba všetkému vlastná, od iného nezávislú} {seba}totožnosť; nejestvuje žiadna príčina niečoho, ani nie je potrebná. V newtonovskom modeli chodu sveta lineárnych príčinných súvislostí sa zdá, že 'toto' spôsobuje 'tamto'. V {ozajstnosťi} Skutočnosti je už všetko zavŕšené {, dokončené, kompletné} a naprostá jednozliatlosť je mimo času, priestoru, a rozdelenosti, či {dokonca} definície. Je zrejmé, že nič nie je príčinou niečoho iného, pretože to by si vyžadovalo dualistické oddelenie v čase a priestore, čo je nemožné.

Prejavené sa stáva prejaveným Tvorením. Všetky veci jestvujú vďaka svojej podstate vo svojom prejave ako existencia. Všetko, čo môžeme pozorovať, sú {len súčasné} pomery. Je pomerne ľahké vidieť, že 'príčinou' čohokoľvek je súhrn celého vesmíru počas všetkých čias, bytím tým, čím je, vo všetkých svojich prejavoch ako existencia. Všetky veci existujú ako výraz {svojej vlastnej} {seba}totožnosti {ako existencie svojho jestvovania ako takého,} a podstata všetkých vecí žiari svojou prítomnosťou. Všetky veci sú samotvorené božským prejavením sa ako existencia. Preto každá 'vec' môže byť iba tým, čím je, na základe súhrnu celého vesmíru. Zrnko prachu nemôže byť tam, kde sa nachádza, bez vzdušných prúdov, ktoré si vyžadujú miestnosť, ktorá si vyžaduje budovu, pozemok, kontinent, planétu, slnečnú sústavu, galaxiu, vesmír atď.

Všetky výroky vytvorené myslou sú subjektívne. Nieto lineárnej postupnosti udalostí, nieto časovo za sebou idúcich {dianí}, či príčinných súvislostí. Všetko sa skvie tak, ako to je, vo svojom prejave {svojej} existencie. Všetko je sebaexistencia, a preto nezávislá od niečoho mimo seba.

.2.12.29. Otázka: Je ego 'nesprávne' {vo svojich názoroch}?

Odpoveď: Problém s egom nie je v tom, že sa mylí, ale iba v tom, že je obmedzené a skreslené.

Predstavovať si ego ako nepriateľa znamená stať sa protipólovo rozpoleným, {a tým} vyvolávať konflikty, vinu, hnev, a hanbu.

Stanoviskovitosť podporuje ego.

Rozšírením rámca, protiklady sa preklenovávajú, a problémy sa rozpúšťajú.

Pokorné uznanie si vlastných nedostatkov a nevedomosti odstraňuje nosné základy ega posudzovania, stanoviskovitosti, a moralizovania.

V {ozajstnosti} Skutočnosti už nieto možnosti {výskytu} protikladov, tak ako {vnej} nemôže byť ani víťazov, ani porazených.

{Ukážme si, ako má stanovisko ega vplyv na štatistiky.} V rámci mylnej predstavy, štatistiky napríklad závisia od toho, ako sú stanovené a definované medze {, čo zahrnúť a čo vylúčiť}. Zmenou klasifikovania {a výberu 'vhodných' vecí} sa štatistika posúva. Takže údajnú mieru kriminality v Spojených štátach možno urobiť tak, aby sa zdalo, že stúpa alebo klesá, v závislosti od politických tlakov, alebo zahrnutím alebo vylúčením určitých vecí do {ich} zostavovania. Zvýšením alebo znížením kritérií možno dosiahnuť, aby sa akýkoľvek sociálny jav javil ako rastúci alebo klesajúci. Svet, ako ho opisuje zdanlivosť vnímania, je teda náhodný {, svojvoľne vymyslený}, a sociálna 'skutočnosť' sa stane akoukoľvek takou, ako sa ju človek{/ego} rozhodne nazvať. {Takže tvrdenie, že subjektivitou ega vymyslená hocičoho} definícia definuje zdanlivosť vnímania {cez ktorú sa máme na vec pozerať}, je rovnako pravdivé, ako jasne z toho plynúce opačné {tvrdenie}.

.2.12.30. Otázka: Aký vplyv má myšlienka na zdanlivosť vnímania?

Odpoveď: Myšlienka zvyčajne nadobúda podobu jazykového prejavu. Jazyk je založený na pomenovávaní {jednotlivých vecí}, a teda je výsledkom predchádzajúceho vyčleňovania a rozdrobovania celku. Myslenie a premielanie myšlienok sú dialógy a prejavy duality. Človek sa môže spýtať, kto alebo čo robí myslenie, alebo v čí prospech. Kto je hovorca a kto je poslucháč?

.2.12.31. Otázka: Aký je rozdiel medzi egom a myslou?

Odpoveď:{ Žiadnen.} Sú vlastne jedno a to isté. Pojem 'ego' sa však všeobecne používa na opis určitých stránok myслe, ale ego by sa dalo všeobecnejšie definovať ako zdroj a proces myslenia. {B3.3.7.: Na ego ... sa vo všeobecnosti odvoláva ako na súbor myšlienok o ktorých sa domnieva, že predstavujú naozajstnosť a identitu človeka.} {Sept2002, prednáška: Zvyčajné stanoviská, ktoré mysel' zajíma, spoločne nazývame ego.}

.2.12.32. Otázka: Aký je vzťah medzi myslou a meditáciou?

Odpoveď: Účelom meditácie je preklenúť mysel', a{j s} jej premielaním myšlienok a obmedzeným vnímaním, a tým preklenovať dualitu, a čoraz viac si uvedomovať Jednozliatosť.

Myslenie vychádza z nedostatku, jeho cieľom je zisk. V celistvosti {Všechnutosti} nič nechýba. Všetko je kompletné, úplné a celistvé. Nieto niečoho, o čom premýšlať, ani žiadneho motívu na premýšľanie. Nevznikajú otázky, a odpovede nie sú hľadané, ani potrebné. Úplnosť je kompletná, úplne napĺňajúca, bez neúplnosti, ktorú {treba meniť a} spracovať.

.1. Akým sa stane život, keď sa človek neustále vzdáva? Čo je možné?

.2. V stave vzdania sa sme nezávislí od vonkajšieho sveta ako zdroja {nášho} zadosťučinenia, pretože zdroj šťastia bol nájdený v nás, v sebe. {V tomto stave} je šťastie zdieľané s druhými, takže v {medziľudských} vzťahoch je človek, ktorý odovzdal {nadvládu ega}, podporujúci, súcitný, povzbudzujúci, trpežlivý a tolerantný. Je tu beznámahové uznávanie hodnoty {existencie človeka} a jeho {životných} hodnôt, ako aj ohľaduplnosť k jeho pocitom. {Medziľudské} mocenské boje, {nástenenie na} „mať pravdu“ a dokazovanie svojho názoru sú zanechané. Je tu automatický neposudzujúci prístup a podpora druhých v ich raste, učení, prežívaní, a napĺňaní ich vlastných vrodených driemajúcich spôsobilostí možného prejavovania sa. Je tu uvoľnené a pečujúce prijatie ostatných. Cítime sa uvoľnení, plní života a plní energie. Životné udalosti prúdia automaticky a bez námahy. Naše odozvy už nevychádzajú z motívu obety alebo „vzdania sa“ niečoho pre druhých; namiesto toho sa pozeraeme na seba ako na človeka, ktorý s láskou slúži iným {v našom okolí} a svetu. Na životné udalosti sa pozera skôr ako na príležitosť, než na výzvy {„do boja“}. Osobnosť je jemná a otvorená, s ochotou neustále vzdávať a upúšťať, pretože je v nás odvíjajúci a prebiehajúci vnútorný proces nepretržitého odhalovania.

.3. Ako sa {tento} proces odvíja, pocítujeme vnútornú premenu. To viedie k sústavnému pocitu vďačnosti {za tento proces}, a radosti, a istoty ohľadom našich cieľov. Je to skôr žitie v prítomnosti, než {štúranie as a} zaoberanie sa minulosťou alebo budúcnosťou. Je tu dôvera v {to, že nieto čo obraňovať a brániť}, pretože {sme si navrátili} moc {nad nami}, ktorú sme {mylne pred našou premenou} premietali do sveta. Je tu vnútorný pocit našej silnej stránky a nezraniteľnosti, ktoré vedú k vnútornej vyrovnanosti.

.4. Najprv je tu stotožňovanie sa s: „Ja som telo.“ Ako {naše} postupné vzdávanie pokračuje, stáva sa celkom zrejmým, že „ja som mysel“, ktorá zakúša {toto} telo, a nie som telom“. {Pri tom,} ako je odovzdávaných {čoraz} viac pocitov a súhrnov {našich stanovísk} presvedčení, prichádza napokon trknutie: „Ale ja nie som ani mysel, ale som to, čo svedkuje a zakusuje {túto} mysel, emócie a telo.“

.5. Na základe vnútorného pozorovania nám trkne, že je tu čosi, čo zostáva nemenné a stále to isté, bez ohľadu na to, čo sa deje vo vonkajšom svete, alebo s telom, s emóciami či s myslou. S týmto trknutím prichádza stav úplnej slobody. Ja-Bytie bolo objavené{!} {Tým} je objavený tichý {a nehybný} stav Uvedomenia, ktorý je podkladom {, sťaby javiskom,} každého pohybu, činnosti, zvuku, pocitu, a myšlienky, ktorý je bezčasovým rozmerom kľudu a mieru. Akonáhle je tu stotožnenie s týmto Uvedomením, nie sme už viac pod vplyvom {okolitého} sveta, {nášho} tela, alebo {našej} mysele, a spolu s týmto Uvedomením prichádza vnútorné upokojenie, tichosť, a hlboký dojem vnútorného mieru. Trkne nám, že toto je práve to, čo sme vždy hľadali, ale nevedeli sme to, pretože sme sa stratili v bludisku {myšlienkovitosti}. Mylne sme stotožňovali sami seba s vonkajšími udalosťami nášho hektického života – s telom a jeho skúsenosťami, povinnosťami, pracovnými zamestnaniami, titulmi, aktivitami, problémami a pocitmi. No teraz nám trklo, že my sme bezčasový {, tichý} priestor, v ktorom sa tieto {svedkované} javy odohrávajú. Nie sme blikajúcimi obrazcami, ktoré odohrávajú svoju drámu na

filmovom plátne; ale sme samotným plátnom – neposudzujúcim svedkom odvíjajúceho sa filmu života, bez začiatku a bez konca, s nekonečnou vlastnou vrodenou driemajúcou spôsobilosťou možného prejavovania sa. Tieto postupné trknutia našej ozajstnej podstaty pripravujú pôdu pre Koncové Trknutie stotožnenia Vedomia so Samotnou Božskosťou.

Odezva od Leony:

Dobré ráňko!

Pozdravujem celú skupinu, ktorá nasleduje učenie Dr. Hawkinsa. Pravidelne Vás počúvam už 2,5 roka.

Z ničoho nič vo mne vyvstala otázka „KLAMSTVO“. Do akej miery je to bezúhonné? (Pozn. Ako Julo spomína, že keď niekto má pred skúškou, tak zaklamem, že mu niekto zomrel, lebo aj tak sa na tom nič nezmení alebo naposledy spomenutá príhoda Dr. Hawkinsa, keď k nemu prišli cudzí ľudia a hľadali ho doma, tak odpovedal, že takého nepozná). Je to naše ego, ktoré nám určuje (vyhodnocuje situáciu) ,kedy zaklamať a kedy nie?

(Pozn. Všetko, čo predo mňa vyvstáva, všetky situácie sú neutrálne a len moje myšlienky ich hodnotia a dávajú dôležitosť...všetko je to iba ilúzia....a keď si uvedomujem, že každý „blaboce“ iba to, na čo je naladený, pre mňa je to často „sranda“ a preto viem niekedy podľa toho reagovať. Napríklad aj to, keď ma niekto obvinil (urážal) , tak som povedala áno, som taká a ešte väčšia ako si myslíš, len preto, aby som mala pokoj a kľud.....není aj toto klamstvom?).

Keď jednám s úmyslom ublížiť je to nebezúhonné a keď s pocitom pomôcť druhým (teda aj sebe) je to o k.? Nie je aj toto moje hodnotenie?

Kto tomu dáva tu dôležitosť, keď všetko je ako je a my nepoznáme „vyšší zámer“.

Teda nič také ako klamstvo ani neexistuje?

Poprosím Jula povedať niečo k téme KLAMSTVO v podaní učenia Dr. Hawkinsa. Nemám konkrétnu otázku. Nech Julo povie, na čo sa v danej chvíli naladí.

Ďakujem!

S pozdravom Leona (môžete povedať meno).

JUL0...

Jen ze záznamu...

HONZA:

Informace k on-line setkáváním od Honzy.

On-line setkání příští pondělí – 25.12. – bude ve vánoční, zkrácené podobě, v délce cirka 15 minut.

Pokud zatím nedostáváte emailem informace o nadcházejících událostech a chcete tyto emaily dostávat, napište mi na: jan.macto@gmail.com.

Na stejný email můžete psát i odezvy a dotazy.

FRANTIŠEK:

Shrnutí od Františka, (revidované Julem):

Přátelé, děkujeme, že máme opět příležitost být ve skupině stejně zaměřených a osmázou obdarovávat naše kamarádská těla.

To nám umožňuje alespoň jednou za týden si uvědomovat, že podléháme JENOM tomu, co uchováváme v mysli. A tedy jak jsme si jindy řekli, na co vrháme pohledy a komentáře, tedy na to, co chceme, ale i nechceme, to potom intenzivněji chytáme. Je na nás, kolik pozornosti věnujeme vzházejícímu obsahu. A zde je nutno říci, že my usilujeme jít směrem, kde nemáme komentáře. Boha nacházíme skrze jednoduchost. Přece je jednoduché zanechat komentáře. Tomu každý rozumí, ale trklo vám to rozumění?

Například, nic není dobré ani zlé, jen myšlenky skrze naše stanoviska to dělají takým. Tedy, když jsme se všemi myšlenkami v pokoji a klidu, tak ty věci, jakož venku, jsou také v pokoji a klidu. Záleží na tom, kde libovolně uděláme čáru rozdělující dobro od zla, která definuje naši dualitu. Zde je nutné si odkrýt, že všechny názory či stanoviska jsme nakoupili jako děti od svých rodičů, sourozenců, učitelů a jiných, kteří nás vychovali, jak nejlépe uměli a rovněž také z předcházejících epizod života. Upouštíme od stanovisek, ale ne proto, že jsou správné nebo nesprávné, ale proto, že toto upouštění vede k zvýšení úrovní vědomí, co nás vede k pokoji a klidu.

Jak to udělat?

Objednáváme si, nejlépe 2x denně, láskyplné myšlenky, které nás vtahují k vidění nevinnosti a vedou k láskyplnosti a k soucitu. Ukázalo se, že jediným účinným pomocníkem je pokorné uvědomování si vlastních nedostatků a nevědomostí. Každý, tedy i já, dělá vždy to nejlepší, co umí a čeho je schopný. Jinak řečeno, tímto vlastně uznáváme Já-Bytí, v nás i ve všech osobách kolem nás.

A dáváme pozor, abychom v životě jednali oddaně a bezúhonně, tedy, abychom se nešťourali, ve svém každodenním životě, s energiemi pod úrovní 200, což je úroveň bezúhonnosti. Zde je vhodné si připomenout, že tedy nemusíme sledovat světové zprávy a šťourat se v nich. Všechno jsou vlastně pohádky, které byly vytvořeny pro ty, kteří naoko volí mít pokoj a klid, ale vnitřně ho nechtějí, chtějí mít pravdu.

Vhodné je opakovat si jakoukoliv jednu modrou větu, kterou si týdny, měsíce či i roky oddaně říkáme a používáme na všechno, co nás každý den potkává. Příkladem jsou věty:

„Vykonávám potřeby přítomnosti, aniž bych si přál, aby věci byly jinak.“

„A budu vědět, co je třeba vědět, až to bude třeba vědět (vidět, slyšet, poznat...) .“

„A jsem zodpovědný za úsilí a ne za výsledek.“

„Všechn strach je mylnou představou, a já to bezpodmínečně vím, jdu skrze něj, stůj co stůj. V absolutní Skutečnosti okamžiku jsem vždy v bezpečí.“ Důvodem proč většinu věcí děláme, je ze strachu z nemoci, z chudoby, ze stáří či ze smrti.

„Myšlenky naskakují oproti tichému pozadí nemyšlenkovitosti.“ A na každou myšlenku, moji i jiných, máte právo si říci: „Děkuji za pozvání, nepřijímám!“

A jak jsme si již řekli, modlíme se soustavně o Boží Přízeň, čili o přeměnu vyvolávající duchovní energii, která jakoby nabuzovala možnosti, které by nám snad jinak nepřišli na mysl v tom čase. Například o Přízeň na vzdávání našich nakúpených stanovisek, snad i bezeslovň, aby se naše situace ve vzájemném pokoji a klidu nějak poriešila.

Pomoc Boha se projeví tehdy, když si přiznám, že s těmi problémy se já sám neumím vyspořádat, jsem v koncích a jednoduše je vzdávám Bohu.

Takto vědomě zlehka obměkčujeme naše zaryté stanoviska a postupně uvolňujeme překážky k pokoji a klidu v nás, tedy představy a koncepty v nás. Jednoduše řečeno, přestáváme štúrat myšlenkovitostí do pozorovaných lidí a věcí a dovolujeme jim být tím, čím jsou. Vlastně umožňujeme jiným spravovat jejich karmu a nesnažíme se je měnit. Jinak řečeno, máme ochotu vzdát se své tvrdohlavosti, čímž otevíráme prostor Duchovní Vůlí Já-Bytí. Postupně děkujeme všem emocím a pocitům za pozvání, které nepřijímáme, ale naopak vzdáváme je, protože z nich neustále džusuje náš ego-macík, který chce soustavně zakusovat a nechce mít pokoj a klid. Při upřímném zaostření je vidět, že každá emoce je sama o sobě její vlastní odměnou.

Děkujeme ti, Ó Pane, za tvoji Boží přítomnost, která se projevuje jako pokoj, ticho a existence. A dospějeme k poznání, že „Moje skutečnost je dokonalá vyrovnanost a souladná souhra.“

A jak Dr. Hawkins říká – Gloria in Excelsis Deo – čili Nejvyšší Sláva Bohu.

KONEC – po vyčerpání témat neoficiální části.

Bezplatné připojování se zůstává zachováno, pokud příspěvky postačují na krytí výdajů.

Družstvo Evoluce, které tyto aktivity zastřešuje, je financováno jen z darů.

Děkujeme za finanční podporu.

Nabízíme záznam celého on-line setkání:

Zvukový záznam v MP3:

https://drive.google.com/file/d/1AjM0QU2_M_vjuL1Dzw8rq5hkJucbHymQ/view?usp=sharing